

der kunde anses som forbudne og saaledes ikke turde optages i Bladene, vilde være i høj Grad til Bøttelse, og at den i saa Henseende frent satte Tanke blev bifaldet af den høitærede Statsminister og saaledes uden Tvivl vil kunne ventet at komme til Udførelse. Jeg skal her stille de Grunde, som jeg nu har tilladt mig at fremsætte til det høitærede Things nærmere Overvejelse og Bedømmelse og kun endnu gjentage, hvad jeg indledede mit Foredrag med, at det ikke er min Hensigt at berede Lovforslaget nogen Vanskelighed, idet jeg antager, at dets Gjennemførelse paa ingen Maade vil kunne lide noget Afbræk derved, at det af mig stillede Ændringsforslag bliver vedtaget. Lovforslaget vil nemlig allerede kunne komme for Folkethinget til eneste Behandling, for saavidt Vedkommende, der have med denne Sags Fremme at gjøre, maatte ønske det, paa forfkommeende Løverdæg.

Finansministeren: Det ærede Medlem, der nu satte sig, leverede et Brevs for, at det juridiske Skøn kan være noget forskjelligt, thi det er netop efter Conference med det andet Things Jurister, at den af ham påaandede Bestemmelse er bleven affattet. Jeg har ikke i det andet Thing kunnet benægte Sandheden af, at de Midler, som man vil anvende, maae staae i et rimeligt Forhold til de Interessers, som man har at forbyde, og jeg har skjøndt jeg ganske vist anser den nu i § 5 foreliggende Bestemmelse for mindre virksom end den, som stod i det oprindelige Lovforslag, dog ikke kunnet sætte de Interessers, som ere at varetage paa Glæselotteriets Vegne, saa høit, at man derfor har Anledning til at gaae udenfor Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Det har været Grundtanken ved den nuværende Affattelse af § 5 at lade disse Spørgsmaal bedømme ganske efter de Regler, som følges i andre Pressesager i Henhold til Loven af 3de Januar 1851 § 3. Det er ganske vist, at man, saaledes som Bestemmelsen nu er affattet, ikke ved Hjælp af samme vil kunne forhindre, at Besjendtgjørelser komme frem een Gang, men jeg har ogsaa under Overvejelser af dette Spørgsmaal maattet erkjende, at det ikke er den enkelte Besjendtgjø-

relse, der i og for sig afgiver noget væsentligt Middel til at udbrede Rindstaben om visse Lotterier, men at det er de ideltge og ideltge Gjentagelser af Besjendtgjørelsen, udstyrede med mere eller mindre skjønne og påsænde Deviser, der daglig hreftendes Aviserne, som egentlig medføre Fare for Glæselotteriets Interesser. Det er ogsaa med en vis Del, forebivinner det mig, blevet gjort gjældende i det andet Thing, at, medens, der ikke kan være Tvivl om, at Ulovligheden af Optagelsen af egentlige fremmede Lotteriplaner i sig selv er let at gjenneffne, omfatter den heromhandlede Paragraph tillige Besjendtgjørelser om de i § 4 nævnte Præmieobligationer o. s. v., med Hensyn til hvilke der vil kunne fremkomme ikke saa vanskelige Spørgsmaal, som man ikke altid kan forlange, at Avisudgiverne skulle kunne klare, og man har derfor fundet, at der ikke var Grund til at lade dem undgælde med nogen Straf, forinden det var blevet dem betydet, at en saadan Besjendtgjørelse var ulovlig. Naar det er blevet sagt, at man derved påavælte de Politimestrene den Byrde at læse Bladene, da have de, saavidt jeg veed, allerede denne Byrde, idet ethvert Blad, efter Trykfrihedslovens § 3, skal sendes til Politimesteren inden en Time, efterat dets Omdeling er bleven begyndt. Jeg har derfor troet, som det ærede Medlem bemærkede, at Hensigten med Paragraphen vilde kunne naaes, naar man foranledigede, at Politimestrenes Opmærksomhed blev henveidt paa denne Sag gennem en Instruction fra Justitsministeriet med en nærmere Tilkjendegivelse af, under hvilke Former det er sædvanligt, at sllige Forretninger drives, og hvilke af disse Forretninger man maatte ansee for at være ulovlige. Jeg trøder altsaa at kunne tilfredsstille mig med Paragraphen, som den foreligger, og skal derfor henstille til det ærede Thing ikke at vedtage Ændringsforslaget, idet jeg skal tilføje, at, naar den ærede Forslagsstiller mente, at Lovforslaget dog kunde komme igjennem ved at sættes til eneste Behandling i det andet Thing paa Løverdæg, da er det vel saa, at Folkethinget maaskee kan foretage en saadan Behandling paa den nævnte Dag, men at jeg uden Tvivl skal være her paa Løverdæg, og det i alt Fald maaskee vil have sine Van-